

Ingers tankar

Nirvan Richter

Han är lite speciell, den där Nirvan. Jag har haft koll på hans möbler sedan 90-talet. De är så avskalade estetiska. Men skaffar man sig till exempel hans kända soffa, måste man ta bort allt annat man har, annars kommer inte soffan till sin rätt.

Jag håller med om hans syn på vår konsumtion. Det är bättre att bygga upp ett hem lite pö om pö. Då kan man hitta den stil som är ens egen och man behöver inte göra så många onödiga investeringar.

Strunta i modenycker och inredningstrender. Göra som Estrid Ericson – grundaren av Svenskt tenn – sa, bara köpa de vackra saker man själv gillar. Då passar allt ihop.

Men de flesta är så ängsliga att inte vara som andra och att inte passa in. Därför ser det likadant ut i alla nya hem. Vitt, vitt, vitt. Och så de senaste möbeltrenderna och inredningssakerna. Sedan byter man allt efter några år.

Man är lydiga och nyttiga idioter i marknadens tjänst. Ständigt missnöjda med hur vi har det. Men köper vi bara nya saker så blir vi säkert lyckliga.

När jag minns hur få grejor föräldragenerationen behövde i sina liv blir det så uppenbart hur allt gått överstyr på några decennier.

Den avskalade boendemiljö som Nirvan Richter förespråkar kommer jag aldrig att uppnå. I synnerhet inte i vårt torp där bohag från flera generationer hopat sig. Aktion utrensning står i alla fall överst på göra-listan så lite 'luftigare' bör det kunna bli.

fortsättning ➤

Ingers tankar

Men åter till Richter. Han föddes som Erik Johansson men bytte till sin mormors efternamn. Förnamnet Nirvan fick han av en meditationsmästare i Indien.

Som ung utbildade han sig på KTH till arkitekt, träffade sin blivande fru och arbetade en tid som arkitekt. Som arkitekt tyckte han att han jobbade i motvind eftersom hans idéer om hållbarhet inte vann gehör. Han störde sig på allt som var fult.

Han övergav arkitektritandet för att utbilda sig till möbelsnickare bl a genom att gå på Carl Malmstens-skolan. Nirvan Richter säger att han påverkats mycket av sina båda föräldrar.

Hans stil liknar den som finns i shaker-rörelsens inredningsstil, funk-

tion kombinerad med en viss förfining,

Han flyttade till Lund och startade företaget Norrgavel. I gårdshuset under en gavel mot norr byggde han sitt möbelsnickeri. Avsikten var att hans möbler skulle hålla över tid, de skulle gå att laga, vara enkla och funktionella men vackra.

De skulle vara en bakgrund till livet, men inte vara huvudsaken, som han uttryckte sig. Norrgavels möbler kostar en del. Under pandemin upptäckte Richter att utan att ge sig ut på långresor till till exempel Thailand hade fler råd att i stället köpa en soffa för 50 000 kronor.

På Boutställningen i Karlskrona

1993 blev han mycket uppmärksam. Men trots succén med möblerna och företags begynnande blomstring, att allt var bra och att han hade fyra barn kände sig Nirvan inte tillfreds. Han var sorgsen. Han började gå i terapi.

I slutet av 90-talet träffade han, på ett rekreationscenter i Toscana, den kvinna han lever ihop med idag. 2011 förlorade han en son i en svår tågolycka i Indien.

Då var han tacksam för att han gått i terapi och lärt sig hantera sorgen och att han kunde meditera och finna lugn i kaoset. Hans övriga tre barn är nu alla knutna till företaget på olika sätt.

Nirvan Richter har fyra enkla råd när det gäller inredning:

- Möbler och inredning ska finnas till för att underlätta livet, de ska inte dominera det.
- Välj inredning med omsorg. Utgå från rummet, ljuset och funktionen.
- Ta bort i stället för att lägga till.
- Konsumera mindre men av bättre kvalitet. Köp lite då och då, inte allt på en och samma gång.

Jag sympatiserar med Richters sätt att tänka på hur vår boendemiljö skulle kunna vara en oas i vår oroliga värld. Det konsumtionsbaserade hysteriska bostadsinredandet som grasserat i flera decennier gör ingen lycklig, snarare tvärtom.

Inger Klintberg Danielsson 25-06-04